

- niewskazania zatoki Sekwany, Sekwany poniżej konfluencji z Andelle, wód przybrzeżnych basenu Artois-Picardie, zatoki Vilaine, redy Lorient, estuarium Elorn, zatoki Douarnenez, zatoki Concarneau, zatoki Morbihan, Vistre poniżej Nîmes oraz zalewu Thau jako obszarów wrażliwych z powodu eutrofizacji, oraz
- niepoddania bardziej rygorystycznemu oczyszczaniu ścieków komunalnych pochodzących z aglomeracji – innych niż Vichy, Aix-en-Provence, Mâcon, Créhange, Saint-Avoid, Bailleul, Autrillac, Montauban, Châtillon-sur-Seine oraz Gray – wskazanych w piśmie władz francuskich z dnia 12 grudnia 2000 r. oraz z aglomeracji Montpellier, a także ścieków komunalnych pochodzących z aglomeracji posiadających równoważną liczbę mieszkańców (RLM) powyżej 10 000 w zatoce Sekwany, Sekwanie poniżej konfluencji z Andelle, wodach przybrzeżnych basenu Artois-Picardie, zatoce Vilaine, redzie Lorient, estuarium Elorn, zatoce Douarnenez, zatoce Concarneau, zatoce Morbihan, Vistre poniżej Nîmes oraz zalewie Thau,

Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, jakie ciąży na niej na mocy art. 5 ust. 1 i 2 oraz aneksu II do dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych.

- 2) Skarga zostaje oddalona w pozostałej części.
- 3) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 219 z 14.9.2002.

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 23 września 2004 r.

w sprawie C-297/02: Republika Włoska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (¹)

(EFOGR — Rozliczanie rachunków — Magazynowanie publiczne alkoholu — Pomoc na produkcję oliwy z oliwek — Lata budżetowe 1997, 1998 i 1999 — Decyzja 2002/523/WE)

(2004/C 284/03)

(Język postępowania: włoski)

W sprawie C-297/02, Republika Włoska (pełnomocnik: I. M. Brauguglia, wspierany przez M. Fiorilliego), przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (pełnomocnik: M. Aresu) mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 230 WE, wniesioną dnia 21 sierpnia 2002 r., Trybunał (trzecia izba), w składzie A. Rosas, pełniący obowiązki prezesa trzeciej izby, R. Schintgen i N. Colneric (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: F. G. Jacobs, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 23 września 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

- 1) Skarga zostaje oddalona.

- 2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 247 z 12.10.2002.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 23 września 2004 r.

w sprawie C-414/02 (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof): Spedition Ulustrans, Uluslararasi Nakliyat ve Tic. A.S. Istanbul przeciwko Finanzlandesdirektion für Oberösterreich (¹)

(Wspólnotowy Kodeks Celny — Art. 202 — Powstanie długu celnego — Nielegalne wprowadzenie na obszar celny Wspólnoty — Pojęcie dłużnika takiego długu — Rozszerzenie odpowiedzialności na pracodawcę z tytułu długu pracownika, który popełnił nieprawidłowości przy wykonywaniu obowiązków celnych)

(2004/C 284/04)

(Język postępowania: niemiecki)

(Tłumaczenie robocze; tłumaczenie ostateczne zostanie opublikowane w „Zbiorze orzeczeń Trybunału”)

W sprawie C-414/02, mającej za przedmiot skierowany do Trybunału na mocy art. 234 WE przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) postanowieniem z dnia 6 listopada 2002 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 19 listopada 2002 r., wniosek o wydanie, w ramach sporu zawisłego przed tym sądem między Spedition Ulustrans, Uluslararasi Nakliyat ve Tic. A.S. Istanbul a Finanzlandesdirektion für Oberösterreich orzeczenia w trybie prejudycjalnym, Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, C. Gulmann, J.-P. Puissochet (sprawozdawca), R. Schintgen i F. Macken, sędziowie, rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 23 września 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

Art. 202 ust. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny należy interpretować w taki sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisowi krajowemu takiemu jak art. 79 ust. 2 Zollrechts-Durchführungsgesetz (ustawa wykonawcza dotycząca prawa celnego), który stanowi, że w przypadku nielegalnego wprowadzenia na obszar celny Wspólnoty towaru podlegającego należnościom przywozowym, pracodawca odpowiada jak dłużnik solidarny z tytułu długu celnego pracownika, który dokonał wspomnianego wprowadzenia wykonując zadania powierzone mu przez pracodawcę, pod warunkiem, że przepis ten wymaga, aby pracodawca uczestniczył we wprowadzeniu towarów i jednocześnie wiedział lub powinien był wiedzieć, że przedmiotowe wprowadzenie jest nielegalne.

(¹) Dz.U. C 19 z 25.1.2003.